

ASSOCIATION DES DOIGTS DE FEE/Käden taidot ry. Nukkenallemuseo, Ranska/ jäsenmaksu
aikuinen 22€ ja nuori 12€
4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France (OP553902-213402)
tel.04 66 83 19 57 <http://myoldbear.free.fr> ; www.20six.fr/museopaivakirja ;
<http://1000histoires.free.fr>

HEI, 6.tammikuuta 2008
Kiitos joulukorteista. Täällä Ranskassa minulta on joulukorttien lähettäminen jäänyt, sitä ei niin harrasteta kuin Suomessa. Vahinko vaan.

Olin nyt **Suomessa** joulun. Se oli poikkeuksellista. Minun äitini nukkui pois marraskuun 25.päivänä 3 päivää ennen 91.vuotis syntymäpäiväänsä. Minä menin hautajaisiin 15.päiväksi joulukuuta ja olin samalla siellä koko joulunajan. Se oli toinen matka Suomeen. Olin ollut jo koko marraskuun siellä. Anna-Maija sisko oli sanonut minulle, että nyt varaat matkan 4 viikoksi. Onneksi niin tein. Siten kerkisin olemaan äidin kanssa vielä pari viikkoa, ennen kuin hän sai aivoverenvuodon ja meni tajuttomaksi. Sitä tajuttomuutta kesti viikon. Sen jälkeen äiti ei enää herännyt. - En olisi kestänyt suruviestiä, jos se olisi tullut tänne Ranskaan puhelimesta. Olen kiitollinen, että sain olla lähellä perheen mukana Suomessa, kun kaikki tapahtui.

Yhdistyksessä meitä on nyt yksi vähemmän, 12 jäsentä. Äiti oli jäsenenä alusta asti. Ilman häntä ei olisi museota koskaan syntynyt.

Tämä yhdistyskirje on hiukan myöhässä. Paikallisessa Midi Libre Loisirs-lehdessä oli **artikkeli Nukkenallemuseosta** perjantaina 4.tammikuuta ja museo oli auki yli 2kk:n tauon jälkeen nyt viime viikonloppuna. Sitä varten oli paljon järjestelemistä ja siivoamista. Nyt vasta energia riittää muuhunkin.

Artikkelin ansiosta viikonlopulla oli heti museossa yllättävästi kävijöitä. Paikallisia tuli katsomaan « **Ali Baban luolaa** », kuten lehdessä kerrottiin. Ali Baban luolasta puhutaan arabialaisessa satukokoelmassa « Tuhannen ja yhden yön tarinoissa ». Laitoin artikkelin museopaivakirjaan ja myoldbear-sivujen linkkeihin luettavaksi PDF-muodossa (vain ranskankielisenä). Olen siihen tyytyväinen. Koko sivun juttu sanomalehden joka perjantaisessa liitteessä oli hyvä ilmainen mainos. Mutta korjaisin siinä yhden asian. En ole kiinnostunut pelkästään vanhoista nalleista, kuten toimittaja kertoo, vaan kaikesta vanhasta, mikä liittyy lasten kulttuuriin. Ja nyt kiehtoo erikoisesti 1800-luku. Olen nimittäin löytänyt joitakin niinkin vanhoja leluja kokoelmaani.

Museossa on esillä tällä hetkellä noin 1000 artikkelia. Lisäksi yläkerrassa on varasto, kaikki ei mahdu enää esille. Kuitenkin minimuseo tämä on vielä ranskalaisille, kuten toimittaja artikkelissa kertoo. Täällä museot ovat suuria.

Suomesta tullessani toin tänne ison puisen keinuhevosen. Alla on kuva. 1900-luvun alkua. 1800-luvulla ne keinuhevokset olivat hirmu suuria ja arvokkaita. Aikaa myöten ne ovat pienentyneet.

Lisäksi koulunäyttelyyn sain tavaraa. Koulutaulun suutarin verstaasta, 1900-alkua. Ja yksi mukava yllätys: yhdestä osto- ja myyntiliikkeestä myyjä antoi tyttärensä koulupiirustuksia 70-luvulta. Midi Libre Loisirs-lehden toimittaja ihasteli täällä nallejen koulua. Vaikka se onkin pienessä tilassa, ei kovin montaa ihmistä mahdu sisälle yhtä aikaa kääntymään, mutta paljon rekvisiittaa mahtuu melkein kattoon asti. Nalleilla täytyy olla hauska koulu, ettei aika tule pitkäksi pulpetin ääressä. - Paljon erilaisia virikkeitä ympäriällä.

Suomessa ollessani me oltiin Turussa Tarjan tykönä. Hän on lapsuudenystävä ja yhdistyksen jäsen. Käytiin **Paraisilla Lelumuseossa**. Ihastuttava paikka. Vasta hiljakkoin avattu.
<http://www.skeppargarden.fi/?p=leksaksmuseet&l=fi>

Viime vuosi 2007 alkoi « talovuotena ». Hain uutta tilavampaa taloa museolle. Ja sellainen löytyikin heti alkuvuonna. Mutta sitten kaikki mutkistui. Ja siihen koko talohanke kaatui. Toista mahdollista ei enää löytynyt koko vuotena. Ei sellaisia ole paljoa tarjolla. - Mutta pitää olla kärsivällinen. Ei ole kiirettä. Onneksi en ostanut lainalla etukäteen mitään ennenkuin olen myynyt omani. Se vasta kalliiksi tulisi. Silloin olisi jäänyt hyvin vähälle kokoelman kartuttaminen. - Tänä vuonna **2008 sama talohanke jatkuu**. Jossakin se museotalo odottaa...

« **Nukketalovuodesta 2007** » voisi kyllä puhua. Tänä vuonna kokoelmaan on niitä tullut kaikkiaan 3 vanhaa, 2 kalusteineen. Se on harvinaista. Olen löytänyt hyvät apajat... Mutta en kerro mistä, vaan pidän salaisuutena. Vaikka se ei ihan helppoa ole minulle, koska puhun paljon. « Hyvät mansikka- ja mustikkapaikat » kannattaa pitää omana tietonaan. Muuten kohta koko kansa löytää ne. Meinaan laittaa tämän kirjeen näet internettiin Myoldbear-sivuille luettavaksi julkisesti, siksi vaan. Internetissä ei kannata julkaista **TOPSECRET**, huippusalaisuuksia. Vinkit ovat taas asia erikseen.

Museobloggaaminen jatkuu yhtä suurella innolla kuin ensimmäisenä vuonna 2005. Ihme kumma. Minulla on kirjoitusvimma. Kynä vaan sauhuaa. Nyt kirjoitan enemmänkin ranskankieliseen blogiini. Viime kuussa siinä oli 1257 käyntiä. Ranskalaisille pitää kertoa kaikki niin kuin suomalaisillekin, vaan hiukan eri näkökulmasta. Tämä museoharrastus on ollut suuri seikkailu. Siitä riittää tarinaa, toisille kerrottavaa. Ei sitä kukaan yksinään viitsi tarinoida.

Myoldbear-nettisivujen käyntimäärä on noussut yli **18 002 viimeisen 12kk:n aikana**. Se on paljon.

Kesäsesonki meni hiukan paremmin kuin viime vuonna, vaikka museo oli auki joka päivä vain kuukauden ajan, eikä kahta kuukautta kuten ennen. Minä olin Nîmesissä töissä, silloin museo oli auki vain viikonloppuisin, ja sain kesäloman vasta heinäkuun lopusta elokuuhun.

Elokuussa yksi pariisilainen Marcelle kävi kylässä ja oli muutaman päivän. Hän halusi oppia tekemään ison nallen. Joten teimme molemmat, minäkin pitkästä aikaa. Käytiin autoajelulla Välimeren rannalla **Aigues-Mortes**'issa katsomassa vanhoja keskiaikaisia kaupunkilinnoituksia. Sinne kannattaa mennä katsomaan toistekin! <http://www.ot-aiguesmortes.fr/>

Kesälomallani ajelin autolla lähiympäristössä, hain talopaikkaa. En ole ennen käynyt kaikissa naapurikyliissä. Lisäksi tein « **kirppumatkan** » **Välimerelle** lauantai aamuna. Silloin monissa kylissä ja kaupungeissa on ulkoilmakirpputori, poikkesin varmaan 4-5:lle kirpparille matkan varrella. Sommières, jossa on aina kauheat syksy- ja kevättulvat, on muuten ihastuttava keskiaikainen turistikylä! Meri oli suuntanani, noin tunnin ja vartin ajomatka, samalla näin tuhat muuta asiaa, monia monia nähtävyyksiä, kun pysähtelin välillä. <http://1000histoires.free.fr> sivuilla keskustelufoorumissa kerron siitä enemmän.

Lisäksi **Barjacin antiikkimarkkinat** elokuussa olivat taas hieno tapahtuma. Aina oppii. Barjacista sanotaan, että se on kallis paikka. Mutta minä tein löytöjä. Sinne pitää mennä ensimmäisenä päivänä aamusta. Ostin yhden vanhan 30-40-luvun räsyisen vaateetun nallen 16eurolla. Se on yksi kokoelmani halvimpia nalleja, mutta mikä persoonallisuus! Lisäksi ostin pikkuisen saksalaisen Simon & Halbig biskviiposliininuken alkuperäisissä pitsivaatteissaan 1900-luvun taitteesta 65eurolla. Lelulehden mukaan sen arvo on 300-400euroa!

Luin ranskalaisesta keräilylehdestä Collectionneur-Chineur lukijoiden kokemuksia museon perustamisesta. Näyttää siltä, että muillakin yksityismuseoilla on ongelmia, niin ranskalaisilla kuin ulkomaalaisillakin. Vaikka on isompi museo ja vaikka saa avustuksia kunnalta tai valtiolta, epävarmaa voi sekin olla. Tulevaisuudesta ei aina tiedä. Kannattavuuskysymykset tulevat esille

ensimmäisinä jne. - Yksi militääri tai sotamuseonpitäjä kertoo, että museon perustaminen ei ole sinänsä vaikeaa, jos on hieno kokoelma, hyvät tilat, hyvä sijainti ja iso « pörssi »..., mutta vaikeinta on sitten jatkossa. Menestys ei aina ole taattu. - Toisaalta, jos on kyseessä joku harvinainen erikoisala, se kiinnostaa aika pientä ihmisryhmää. Koko perhe-käyntejä ei voi odottaa.

« Pieni on kaunista »-sanoi kerran yhdellä yritysкурсilla Helsingissä yksi luennoitsija. Vaikka ei olisikaan kyseessä yritys, vaan yhdistys, voi silti verrata. Jos on liian vaativainen, kaikki tulee vaikeaksi eikä saa mitään. Täytyy olla tyytyväinen pienistä asioista. Ja jos puhutaan vain harrastuksesta, ei se stressaa niin kuin työ. Tietenkin aina on kehittymisen varaa. Siinä se tulevaisuuden haaste onkin.

Käden taidot yhdistyksen taloudesta puheenollen, tuloja oli 715€ menoja 1027,17€ Joten alijäämäinen oli taas vuosibudjetti, mutta vähemmän kuin viime vuonna. Lainasin puuttuvan osan 312,17€ yhdistykselle ilman korkoa kuten ennenkin. Siinä minibudjetti minimuseolle. Mutta eteenpäin on menty silläkin. Elämässä ei edetä aina suurin harppauksin. Sanotaan, että hiljaa hyvä tulee. Se on meidän yhdistyksemme motto.

Onni on « **paikka auringossa** », Nukkenallemuseo Etelä-Ranskassa! Onni on pienikin elämänliekki! Huhtikuussa on **museon 8-vuotis synttärät**. Niin pitkälle on päästy. Paikallisistakin on jo löytynyt tukijoukkoja. Anduzen turisticommissa on lähettänyt melkoisesti kävijöitä museoon. Niin ei vielä alkuvuosina ollut. Monta vuotta on kestänyt saada paikallisten luottamus.

Ei kannata tehdä suuria suunnitelmia. Niistä ei aina tule mitään. Yhdistyksen ja museon elämä jatkuu samaa vanhaa rataa. Maaliskuussa on Salon de Provencessa kansainvälinen nukketapahtuma kuten viime vuonna. Sinne on tarkoitus mennä. Ja huhtikuussa kuuluisille Barjacin antiikkimarkkinoille. Mitä uutta tänä vuonna 2008? - Saa nähdä. Kerron siitä sitten kesällä seuraavassa yhdistyskirjeessä.

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2008 ja tervetuloa käymään!

Ulla-Maija Suonpää
puheenjohtaja
Käden taidot ry.

Tässä kuva keinuhevosesta. Sen pituus on 1,12m ja korkeus 60cm. Punamultamaalilla maalattu, varmaankin kotitekoinen. Talonpoikauskulttuuria 1900-luvun alusta.